No. 2115 Zaterdag 19 Juli 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Pater Dahlhaus.

(Slot).

Wij hebben nog niets gezegd van zijn redenaarstalent. Want ook op den preekstoel was hij in zijn element. Daar leefde hij altijd tot nieuw leven op. Het was of hij niets liever deed. Hij legde zijn geheel apostolische ziel in zijn preeken. Hij was een echte volksredenaar. Een krachtig orgaan, dat niet alleen tot in de uiterste hoeken, maar zelfs tot vèr buiten de kerk doordrong, stond hem daarbij ten dienste. Levendig staat het nog in onze herinnering, hoe wij samen in September 1906 aan de Hollandsche pelgrimstocht naar Lourdes deelnamen. Daar onder dien grooten uitgestrekten koepel van de *Saint Rosaire* hield [illegible] tember 1906 [illegible] te verkondigen van de H. Maagd. Duizend en meer pelgrims, zoowel Hollanders als Franschen, waren daar vereenigd. Het was of die machtige gewelven daverden, toen dat dat krachtig geluid over de hoofden golfde. Na afloop kwam een Hollandsche pastoor naar hem toe en diende hem deze afstraffing toe: „Is dat een stem opzetten. Jij vermoordt je eigen". — In Maart 1907 hield hij in de groote zaal van *Burgerlust* te Nijmegen een lezing over Curaçao, waarbij zeker duizend personen tegenwoordig waren. Ook een bekend lid der 2de Kamer, een oud schoolkameraad van hem, woonde die lezing bij. Deze kon zijn bewondering niet onderdrukken: „Mijn God, wat een machtig orgaan heeft die man. Het is om jaloersch te worden. En dat een uur achtereen dóórspreken zonder zelfs een slokje water te drinken. Hoe houdt hij het vol" zoo hoorde ik hem zeggen.

Wij, die hem beter kenden, waren daaraan gewoon geraakt en verwonden ons niet meer. Doch bevreemding wekt het zeker, hoe hij dat zooveel jaren achtereen heeft kunnen volhouden. Voor wie hem voor het eerst hoorden, leek het, alsof hij zich geweldig inspande, en na afloop wel doodelijk vermoeid en uitgeput moest zijn, zoo bruisten de zinnen van zijn lippen, zoo was hij begeesterd. Doch schijnbaar leed hij er niet onder en kon hij daarna zijn gewone bezigheden weer hervatten.

Zoo heeft nog bijna twee jaren lang in de H. Familiekerk zijn vurig apostolisch woord elken Zon- en Feestdag weerklonken, honderden gesticht, gesterkt, bevestigd of tot een betere godsdienstig leven opgewekt. En in die twee jaren vervaardigde hij bovendien met behulp van zijn trouwen en onafscheidelijken GABI een communiebank, zóó mooi als er in heel de Missie geen tweede te vinden is, nog twee zijaltaren en biechtstoelen, ontwierp en voltooide hij de overhuiving boven het hoofdaltaar. Nog in de laatste maanden vóór zijn sterven kwam hij daar nog bijna dagelijks toezicht houden op den bouw van een prachtigen preekstoel door hem ontworpen, dien hij wel bijna voltooid, maar toch niet meer ter plaatse opgesteld heeft mogen aanschouwen.

Op 22 October 1919 kwam hij op last van Dr. Boogaart in het St. Elisabeth's Gasthuis om een rustkuur te ondergaan. Doch zijn kwaal bleef. „Het is maar een lapmiddel. Ik weet, dat ze me toch niet kunnen helpen", zeide hij heel gemoedelijk en onderworpen. Bijna twee maanden vertoefde hij in het Ziekenhuis.

Toen werd hem een meer rustigen werkkring aangewezen, en kwam hij weer als secretaris in de bisschoppelijke woning. Daar heeft hij de laatste jaren wel stil en afgezonderd gewoond, maar steeds bezig en werkzaam, voor iedereen behulpzaam, zich steeds verdienstelijk makend. Daar vertaalde hij verschillende werkjes in het Papiamentsch o.a. *The Faith of our Fathers* van Kardinaal GIBBONS, een boekje over de veelvuldige H. Communie e.a. Soms vond men hem geknield op den vloer bezig een groote teekening uit te slaan voor een of ander bouwwerk.

Het laatste jaar van zijn leven heeft hij met ijzeren wilskracht nog een ongeëvenaarde werkzaaamheid ontwikkeld. De voortdurende pijnen gaven hem een voorgevoel, dat zijn leven niet lang meer zou duren. Een bovenmatige krachtinspanning hield hem op de been, gaven hem moed en werkkracht.

Den bouw van den nieuwen vleugel van 40 M. lengte aan het St. Elisabeth's Gasthuis nam hij op zich. Een ieder, die dit werk, in- en uitwendig alles even degelijk afgewerkt, gezien heeft, moet getuigen, dat het de kroon zet op zijn werken. Elken morgen was hij een paar uur lang op het terrein, gaf de noodige aanwijzingen, ging alles in bijzonderheden na.

Dikwijls ontsnapte hem dan in den laatsten tijd wel de klacht: Ik kan niet meer, ik ben doodop."

Doch thuis gekomen, zette hij zich toch weer rustig voor zijn schrijftafel [illegible] dat hem was opgedragen, dat op tijd af moest: *Het leven van* Mgr. NIEWINDT, den eersten Apost. Vicaris, wiens eeuwfeest van diens komst op Curaçao (27 Augustus 1824) weldra zou gevierd worden. Het geheele omvangrijke archief van die jaren heeft hij doorgewerkt, met alle piëteit heeft hij aan die levensbeschrijving gearbeid. Op het einde van het vorig jaar had hij het voltooid, 500 folio-bladzijden keurig net overgeschreven. Hoe hij 't in veel minder dan een jaar tijds, — bij al het andere zware werk, dat hij er nog bij deed, met een ziek lichaam, ondanks de hevigste pijnen, — heeft kunnen klaar spelen, is een onoplosbaar raadsel. Drie dagen voor zijn dood bracht Mgr. Vuylsteke hem het allereerst gedrukt exemplaar, dat op zijn ziekbed ten geschenke: „O, Goddank, dat het op tijd is klaar gekomen", zeide hij. Kracht om het in te zien of door te bladeren, had hij nauwelijks meer. En hij legde het onder zijn kussen en een paar uur later, toen ik bij hem kwam, gaf hij het mij: „Bewaar 't maar, als een gedachtenis van me", zeide hij in zijn eenvoud.

In die *Levensschets* van Mgr. M. J. NIEWINDT, den grondlegger en grooten organisator van de Curaçaosche Missie, heeft de schrijver al zijn bewondering voor deze reuzenfiguur, maar tevens al de liefde van zijn eigen priesterhart voor zijn dierbaar Curaçaosch volk neergelegd.

Forscher en sprekender dan de knapste kunstenaar het kille marmer van zijn standbeeld zou kunnen doen leven, staat hier in deze *Levensschets* de Apostolische heldengestalte van dezen roemrijken Bisschop ten voete uit gebeiteld.

Met de voltooing van dit monument, waarmede hij het ideaal van zijn missionarisleven verwezenlijkt zag, kon hij zijn: *Nunc dimittis* uitspreken.

Op Woensdag 18 Juni ll. kwam hij zwakker en meer gefolterd door zijn kwaal dan ooit te voren in het St. Elizabeth's Gasthuis. Toch wilde hij den volgenden morgen — het was H. Sacramentsdag — nog de H. Mis opdragen. Alle zusters waren getuigen welke geweldige inspanning het hem kostte de H. Communie uit te reiken aan het groote aantal zusters en de H. Mis ten einde te brengen. Toen hij na afloop daarvan zijn kamer weer opzocht, zakte hij boven aan de trap gekomen, uitgeput ineen en vond de zuster hem kreunend van pijn op den grond liggen.

Dat teekent geheel zijn leven. Tot op het laatst ondanks alle zwakte en pijnen werkzaam te willen zijn en anderen zoo min mogelijk last veroorzaken.

Men heeft Pater Dahlhaus bij zijn leven wel eens „een ruwe diamant" genoemd. Doch het is zeker. dat zijn laatste ziekte de laatste ruwe kanten ervan heeft afgeslepen, zoodat alle facetten van dezen diamant in volle schittering hun glans uitstraalden.

Hij, die nooit een woord van dank wilde aanhooren, hoe was hij vol waardeering en zorg voor alle zorg en verpleging, die de goede zusters aan hem besteedden, hoe had hij voor ieder een woord van stichting, een opwekking, een aanmoediging over.

Op Zondag 22 Juni ontving hij op eigen verzoek de laatste H.H. Sacramenten der stervenden in tegenwoordigheid van een groot getal zusters van het Hospitaal. Na afloop daarvan richtte hij zich op zijn legerstede overeind en verzocht hij aan allen ootmoedig vergiffenis in geval hij iemand mocht beleedigd of ontsticht hebben, en verklaarde allen en eenieder, die hem ooit mochten beleedigd of onrecht aangedaan hebben, van ganscher harte te vergeven. Allen waren tot snikkens toe bewogen.

Iedereen kende zijn diepe godsvrucht voor het H. Sacrament en het H. Hart. Daarvan vloeide zijn hart over en van dien overvloed deelde hij op den preekstoel en in den biechtstoel aan ieder mede. Heeft God hem hiervoor reeds hier daarvoor willen beloonen en een zichtbaar bewijs van welgevallen willen geven? Het is zeker merkwaardig, dat deze geduldige lijder, die bij het minste voedsel dat hij nuttigde, door hevige maagkrampen gefolterd werd, die de laatste twee weken voor zijn dood ter nauwernood eenige druppels water kon nuttigen, toch elken morgen zonder eenige moeite of bezwaar de H. Communie met de grootste godsvrucht ontving.

Reeds in de eerste dagen, dat hij in het Hospitaal was, had hij met allen aandrang verzocht, dat op het oogenblik van zijn sterven de *Salve Regina* zou gezongen worden, zooals dit in de kloosters van den H. Dominicus gebruikelijk is. Maar noch hij zelf noch iemand anders had durven verwachten of kunnen voorzien, dat er bij zijn afsterven zoo buitengewoon veel paters tegenwoordig waren en werd dat roerend smeekgebed tot de Moedermaagd gezongen met zooveel aandoening en devotie als wel zelden zal hebben plaats gevonden.

Nimmer in zijn leven had hij eenige vrees of angst voor den dood aan den dag gelegd. Integendeel veeleer op zijn eigenaardige rondborstige manier herhaaldelijk het verlangen naar een gelukkigen en zaligen dood kenbaar gemaakt. Datzelfde verlangen naar den dood bleef hem ook tijdens zijn ziekte bij. Den laatsten morgen verklaardde hij zoo beslist hopend mogelijk: „Vandaag komt O. L. H. mij halen. Ik ben goed voorbereid". En dienzelfden avond ten8 uur stierf hij, nog betrekkelijk onverwacht na een korten doodstrijd, die nauwelijks 5 minuten geduurd heeft.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Opera enim illorum sequuntur eos.

Zalig zijn zij, die in den Heer sterven. Want hun werken volgen hen.

Den volgenden morgen werd het lijk van den vereerden doode, gekleed in de livrei van den H. Dominicus, eerst geplaatst in de kapel van het Hospitaal, daarna ten half 10 uur begeleid door eenige paters en eenige trouwe vrienden overgebracht naar de ruime kerk van de H. Familie, waarvan hij de eerste pastoor was geweest. Den geheelen dag verdrong zich een dichte menigte rondom dat lijk en werd het rozenhoedje voor zijn zielrust gebeden. Het was aandoenlijk hoe veel mannen en vrouwen uit het volk, werklieden, die aan kerkof schoolbouw met hem gewerkt hadden, nog die verstijfde handen kwamen drukken tot een laatst vaarwel.

Ten half 5 uur na den middag werd in het Priesterkoor, door alle paters van het geheele eiland saamgestroomd, het doodenofficie voor den overledenen medebroeder gebeden. Daarna verrichtte MGR. VUYLSTEKE, geassisteerd door Pater Vicaris M. LUYCKX en Pater R. WAHLEN, secretaris, de Absoûte en werd het lijk grafwaarts gedragen. Z.Exc. Gouverneur BRANTJES met adjudant en MGR. VUYLSTEKE, alle geestelijken, vele notabelen ook van andere gezindten en een onafzienbare menigte begeleidde den rouwstoet. Daar rust nu zijn stoffelijk overschot in den grafkelder, vlak naast dien waarin MGR. NIEWINDT op den 13 Januari 1860 werd bijgezet.

Na afloop dankte de Hoog Eerw. Pater M. LUYCKX, voor de laatste eer aan den overledene bewezen en vroeg aan allen voor dezen onvermoeiden werker een gebed voor de rust zijner ziel.

R. I. P.

Aruba

Redevoering

van den nieuw gekozen landraad, de Heer J. B. ARENDS, bij gelegenheid van zijn installatie als zoodanig in den Raad van Politie, te Aruba op den 8n dezer gehouden.

Mijnheer de Voorzitter,

Ik breng U mijn innigen dank voor Uwe welkom's-woorden tot mij, bij mijne installatie als lid van dezen Raad gericht en wil ik ook nogmaals beloven al mijne krachten aan te wenden voor den vooruitgang en het belang van het ons zoo dierbaar eiland.

Voorts hoop ik op den meest vriendschappelijken voet met mijne medeleden te mogen samenwerken voor dit belangrijk doel. Vooral aan de bevolking betuig ik mijn hartgrondigen dank voor het vertrouwen, dat zij in mij gesteld heeft door mij uit te kiezen om haar in dezen Raad te vertegenwoordigen. Ik zal mij dat vertrouwen trachten waardig te maken hopende op de medewerking van mijne medeleden te mogen rekenen.

Mijnheer de Voorzitter;

Bij de openbare behandeling van de Begrooting voor het jaar 1925 in den Kolonialen Raad, heeft het Lid Zeppenfeldt o. m. het volgende gezegd: „Van groot belang zou het m. i. zijn, indien op Aruba b. v. door den Raad van Politie, de toestand goed onder oogen werd genomen en bestudeerd en daarna aan het Bestuur werd bekend gemaakt, wat men denkt dat gedaan zou kunnen worden, om den toestand van dat eiland te verbeteren."

Bij het lezen van die woorden is bij mij ook dadelijk de vraag gerezen: „wat kan er gedaan worden in het belang van Aruba?"

Ik vermoed dat door mijne geachte voorgangers zeker vele stappen in dien zin gedaan zijn geworden en ik ben ervan overtuigd, dat het niet aan hen gelegen heeft dat er geen verandering ten goede gekomen is in de toestanden op dit eiland. Van de vroegere bronnen van welvaart, n.l. de goudmaatschappij en de phosphaatmaatschappy kan ik nu alleen zeggen dat de eene in diepen slaap verzonken is, terwijl de andere geheel en al verdwenen is. Voor het visscherijbedrijf is niets tot stand gekomen; landbouwbedrijf, laat ik mij tot het voornaamste daarvan bepalen, — ik bedoel de aloe-cultuur, — die nu de zooeven genoemde maatschappijen hare werkzaamheden stop gezet hebben, een levenskwestie voor dit eiland geworden is.

Die cultuur, M. de V. ziet er ook allerellendigst uit. En wat heeft het Bestuur ter verbetering er van gedaan? — Bitter weinig. Een paar jaar geleden heeft het Bestuur eenige rentelooze voorschotten verleend aan sommige grondeigenaars voor het bemesten van de slechte, of beter gezegd, verarmde gronden. Wat echter tot geen resultaat leidde. Wel heeft men zich later groote offers moeten getroosten om die voorschotten terug te kunnen betalen. Sinsdien werd van Gouvernementswege ntets meer voor die cultuur gedaan, integendeel, Mijnheer de Voorzitter, de belasting op huurgronden werd zoo waarlijk nog verdubbeld. Voorwaar, een mooi redmiddel. Het kan zijn nut hebben, de woorden door den heer Yzerman bij de behandeling van de Begrooting voor 1924 in de Tweede Kamer gebezigd, hier eventjes aan te halen:

„Maar een voldoende toeneming van de eigen inkomsten der Kolonie is voorloopig in hoofdzaak alleen van eene opvoering der belastingen te verwachten. Nu bestaat slechts een klein deel van de bevolking uit vermogenden of uit menschen met een middenstandsinkomen; de overgroote meerderheid moet van een buitengewoon laag inkomentje rondkomen. De grens aan een opvoering van den belastingdruk gesteld, is daarom in Curaçao zeer spoedig bereikt. En de mogelijkheid dat de Kolonie in afzienbaren tijd zelf geheel of nagenoeg geheel in eigen uitgaven kan voorzien, kan alleen worden geschapen door maatregelen, die tot verheffing van het economisch peil leiden." .....

Mijnheer de Voorzitter, mijns inziens, is de grens aan een opvoering van den belastingdruk hier op Aruba, reeds overschreden. Ik bedoel betreffende de huurgronden door het Bestuur in huur afgestaan. Het Bestuur is begonnen die gronden in huur af te geven tegen f 1.25 per H.A. per jaar, later tot f 2.50 verhoogd en nu tot f 3. Waarlijk, de opvoering van deze belasting — een soort belasting is het toch — is geen maatregel die zal kunnen leiden tot verheffing van het economisch peil van eiland. Ook in verhouding tot de grondbelasting betreffende concessiegronden, is deze opvoering niet te billijken.

Men betaalt toch maar alleen f 1.25 per H.A. per jaar op concessie grond. Ook het systheem, dat een huurder bij hernieuwing van de huur ad f. 3, per H. A. moet betalen, draagt mijn sympathie niet weg. Meer malen heb ik huurders van bedoelde gronden hooren klagen dat zij het bedrag van f 3.— voor het stukje grond, dat soms reeds meer dan twintig jaar in hun bezit was en waarvoor zij maar f. 1,25 hadden betaald, niet konden opbrengen om reden dat de gronden niets meer kunnen produceeren. Op mijn vraag waarom ze dan die gronden niet ontruimden, kreeg ik dan ook altijd ten antwoord. dat, waar zij op die gronden meestal hunne huizen hadden gebouwd, zij wel gedwongen zijn die verhooging te betalen ten einde hun huizen ook niet erbij in te schieten. U weet toch, Mijnheer de Voorzitter, dat bij ontruiming van het terrein of stukje grond, de huurder verplicht is alles wat erop staat af te breken. Hierdoor wordt hun, als het ware, de huur met de verhooging daarvan, afgeperst. Het kan er bij mij niet in, dat het Bestuur geheel en al op de hoogte is van deze toestanden, die, ten lange leste, demoraliseerend moeten werken op de bevolking. Ik hoop dan ook dat binnen heel korten tijd verandering in deze zal komen.

Mijnheer de Voorzitter. Gaarne maak ik ook van deze gelegenheid gebruik om een woordje te spreken over het openbaar-onderwijs. Dat onderwijs, Mijnheer de Voorzitter, wordt erger dan stiefmoederlijk behandeld. Sinds het verlof van het Hoofd der school is diens plaats niet aangevuld geworden of beter gezegd een ander leerkracht is er niet in de plaats gekomen. Men heeft getracht zoo zelfs klaar te komen, echter niet altijd met bevredigende resultaten. Ik heb zelf de klachte moeten hooren van een huismoeder, dat hare kinderen een uur of vier wekelijks verstoken blijven van onderwijs om reden dat daarvoor geen voldoende leerkrachten zijn. Men mag niet te veel eischen van andermans krachten, de tegenwoordige onderwijzers doen hun best, maar niettegenstaande hun goeden wil, is die toestand niet te rechtvaardigen. Op Curaçao wordt elke vacatuur, hetz-

door verlof of om welke andere reden ook ontstaan, direct aangevuld, maar hier sukkelen wij jaar in jaar uit op dezelfde manier voort. Is de tijd dan nog niet gekomen voor het uitzenden van nog een leerkracht voor de openbare school? Hier op Aruba is er een onderwijzer 3 kl. die naar men zegt, geneigd is een handje te helpen en ik kan mij ook heel goed herinneren, dat door de plaatselijke school-Commissie een advies in dien geest werd gegeven, maar het Bestuur heeft het echter zoo niet gewild.

Mijnheer de Voorzitter, De tijd, die nu aangebroken is na den wereldoorlog, blijkt te zijn een, waarin het volk zich beijvert het recht te bezitten iets te kunnen zeggen in bestuurszaken en dat doet het dan ook overal in de wereld door middel van zijne vertegenwoordigers.

Laten wij hopen, dat het Bestuur voortaan een gewilliger oor zal leenen, niet alleen aan de adviezen van schoolcommissies enz. enz. maar vooral aan de adviezen van dezen Raad en niet naar willekeur handelen zonder den Raad van Politie te hooren; want in het tegenovergesteld geval kan de Raad dan even goed opgedoekt worden.

Ik dank U.

Wat anderen getuigen.

Niet-Katholieken over de nieuwe Kardinalen.

De groote niet-katholieke Amerikaansche bladen als de „New-York Times" de „New-York Herald", hebben onlangs in verband met den terugkeer der beide Eminenties uit Rome, eenparig de nieuwe Kardinalen Hayes en Mundelein gehuldigd, en de voldoening en rechtmatige fierheid van het Amerikaansche volk vertolkt.

De New-York Times schreef:

„Bij hun vertrek naar Rome werden zij vergezeld door de heilwenschen der Kerk, maar ook van de stad en van 't land, die zij hebben gediend in den dienst der Kerk".

De New-York Herald merkt op:

„Het volk der Vereenigde Staten, zonder onderscheid van ras en godsdienst, verheugt zich over de verheffing van twee edele zonen des lands tot een zoo verheven waardigheid der Roomsche Kerk. De waardigheid van Kardinaal in de katholieke Kerk heeft iets indrukwekkends, historisch, romantisch en heiligs. De Kardinaalshoed werd gedragen door velen der grootste mannen, die de geschiedenis gekend heeft, en die hem gedragen hebben, drukten hun stempel op de gewichtigste tijdvakken van de christelijke tijdrekening."

„De Amerikaansche vertegenwoordiging in het Heilig College verwierf door deze twee benoemingen het grootste belang, wat het aantal en de persoonlijkheid betreft, zooals nooit voorheen. De benoeming van deze twee mannen, die tot ons bloed en ons temperament behooren, kan niet anders dan onze belangstelling vermeerderen voor een Kerk, welke haar zegel gedrukt heeft op de gansche geschiedenis van het menschelijk geslacht."

Hoe het Amerikaansche volk vol geestdrift was over de hooge onderscheiding, aan priesterlijke medeburgers ten deel gevallen, bewees de spontane hartelijkheid, waarmee de Eminenties werden begroet bij hun terugkeer in de nieuwe wereld.

Toen kardinaal Mundelein per extra trein naar Chicago vertrok, stond over een lengte van twaalf mijlen het volk langs den weg geschaard om den Prins der Kerk te begroeten. Alvorens hij de kathedraal bereikte, werd hem een nieuwsblad overhandigd met kiekjes van den stoet; een andere verrassing viel hem te beurt: een millioen dollar werd hem als „Welkom" ter hand gesteld voor zijn nieuw seminarie te Area.

Volgens het laatst „Official Directory" bedraagt het aantal katholieken 18.559.787.

Dit cijfer wijst op een vooruitgang van 298.994 vergeleken met het vorig jaar.

Vlagvertoon.

Aan de aflevering van Juni van *„Onze Vloot"* ontleenen wij het volgende:

„De dagbladen vermeldden dezer dagen het feit, dat Hr. Mr. kruiser „Java" zijn proeftochten heeft aangevangen en na voltooiing dezer proefvaarten tot verderen afbouw en uiteindelijke overname door de marine naar de werf „de Schelde" te Vlissingen zal terugkeeren. Deze oorlogsbodem zal dus binnen afzienbaren tijd voor goed naar Indië vertrekken, en het zal weer eens voor het eerst na vele jaren zijn, dat een krachtig modern Nederlandsch oorlogsschip de Nederlandsche havens zal verlaten om zijn weg over de wereldzeeën te zoeken naar onze schitterende, rijke koloniën in Oost-Azië. Met het oog op dit, voor ieder vaderlander heuglijke voorval, zij het ons vergund de aandacht te vestigen op een boek, dat in wijden kring bekendheid verdient. Wij bedoelen het in 1923 verschenen werk van Dr. L. Spanjaard, getiteld: *„Nederlandsche diplomatieke en andere bescherming in den vreemde, 1795—1914"*.

Om een indruk te geven, welke stof in het lijvige boekdeel van 428 bladzijden is verwerkt, mogen wij een enkelen zin uit de inleiding weergeven. Op blz. XVII zegt de schrijver: „Al bestaat de beschermingstaak in „den vreemde voornamelijk in diplo„matieken steun van onderdanen, daar„nevens hebben toch ook consulaire, „koloniale en militaire organen steeds „aan de protectie deelgenomen, ter„wijl vanwege den Nederlandschen „Staat ook anderen dan Nederlanders „in het buitenland zijn beschermd en „Nederlandsche onderdanen ook door „vreemde regeeringen of haar verte„genwoordigers wel zijn bijgestaan".

Het is met het oog op de gelegenheid, die zich dit jaar voordoet, de Nederlandsche vlag met een modern oorlogsschip in den vreemde te vertoonen, van belang..... speciaal met het oog op West-Indië en Zuid-Amerikaansche havens, dat wij hopen, dat Nederland het voorbeeld van het buitenland op dit gebied zal volgen. Sedert lange jaren is geen Nederlandsch oorlogsschip meer in de belangrijke havens van Zuid-Amerika geweest. Een ieder weet, hoe, tijdens den oorlog, vele Duitsche belangen in Argentinië en Brazilië in Nederlandsche handen zijn overgegaan. Het is dringend noodig den invloed der Nederlandsche kolonies in die landen te versterken door het bezoek van een Nederlandsch oorlogsschip. Dat zulk een bezoek inderdaad dien invloed versterkt, werd ook in onze Volksvertegenwoordiging erkend. Dr. Spanjaard haalt ten minste met instemming een Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer aan, waarin staat vermeld: „Sommige leden „verlangden der Regeering bovendien „in overweging te geven om, waar „dit noodig en mogelijk is, de plaat„selijken invloed onzer consuls te „versterken, door hunne standplaatsen „van tijd tot tijd te doen bezoeken „door Nederlandsche oorlogsbodems"

Het moet een ieder, die deze zaak van een breed standpunt tracht te bezien, voorkomen, dat thans het oogenblik gekomen is, dat het „noodig" en „mogelijk" is, dien „plaatselijken invloed onzer consuls te versterken". De kruiser *Java* moet varen, blijft in Indië toch in dienst tot doorloopende oefening van het personeel; de stookolie, die in den Atlantischen Oceaan wordt verstookt, de traktementen van de bemanning gaan door, of die bemanning op de kust van Zuid-Amerika, of dat zij op de kust van Java dient. Het nemen van een omweg om naar Indië te komen kan dus voor de Schatkist geen nadeel van beteekenis opleveren."......

Berichten uit de Kolonie.

Regen.

Berichten uit Aruba melden, dat het Zaterdag 5 Juli den geheelen dag en nacht ontzettend geregend heeft.

Groote massa's water werden door de rooien naar zee gevoerd.

— Hier in de stad waren de buitjes deze en de vorige week gering en van weinig beteekenis.

Gisteren morgen ten 6 uur viel er echter een malsche regen, die evenwel niet lang aan hield.

— De aangekondigd openbare bioscoop voorstelling op het Brionplein aangeboden door den Heer L. Camareno op Zaterdagavond kon wegens een paar regenbuitjes geen voortgang hebben.

Mr. Aug. Johansson ✠.

Dinsdag overleed alhier de Heer August Johansson, gedurende een lange reeks van jaren kapitein van het SS. *Mérida* van de *Red-D-line.* Aan de geachte familie van den overledene en het Agentschap van de *Red-D-line* betuigen wij onze oprechte deelneming.

Electro-Radio.

Van *„Electro-Radio"*, de vraagbaak voor Radio-Amateurs, is de tweede jaargang begonnen. Het tijdschrift verschijnt nu in een gekleurden omslag en zal voortaan Vrijdags om de veertien dagen uitkomen.

Aardig bedacht is de illustratie „Draadlooze Krabbels zonder Draad", welke in elk nummer zal verschijnen en de belangrijkste gebeurtenissen op Radio-gebied in beeld zal brengen.

Met de vele raadgevingen en artikelen ter voorlichting voor haar lezers lijkt deze uitgave ons voor Radio-Amateurs hoogst belangrijk.

Proefnummers worden kosteloos toegezonden door de Administratie, Hofwyckstraat 9, Den Haag.

Inspectie.

Met de *Ligia* vertrok de vorige week de Heer Meerdink, Inspecteur van het Onderwijs, naar Aruba, ter inspectie van de scholen en het onderwijs aldaar.

In „Het Kransje"

Ondanks het regenachtige weer had de aangekondigde muzikale en dramatische voorstelling in *Het Kransje* ten bate van de *V. V. Sparta* plaats in tegenwoordigheid van een zeer talrijk publiek, waaronder ook ZExc. Gouverneur Brantjes met militairen adjudant. Het orkest onder de bekwame leiding van den Heer Fensohn oogstte een welverdiend applaus. Ook de andere nummers werden met zeer veel élan uitgevoerd en vielen bijzonder in den smaak.

Aan een verzoek van velen om nog een herhaling van deze voorstelling te geven, kon wegens ongesteldheid van sommige spelers helaas niet meer voldaan worden.

Ontvangen

van den Heer Josias L. Henriquez eenige prentjes, reclame voor *Mentholatum.*

Isla.

In de afgeloopen maand Juni maakte de tankvloot der *C.P.M.* 85 reizen naar Maracaibo heen en terug.

Dit is nog het grootste getal wat bereikt is doch wat ook te voren wel eens bereikt is, Doch de hoeveelheid aangevoerde ruwe olie is tegenwoordig ook bij gelijk aantal reizen veel grooter dan vroeger, doordat vele tankschepen van grooter tonnenmaat in de vaart zijn gebracht.

Op 5 dagen kwamen 5 tankschepen onze haven binnen, op één dag zelfs 6.

— Van den 2 tot en met den 7n Juli werd door 7 stoomschepen een hoeveelheid van 31.697.301 KG. stookolie aan de raffinaderij van de C.P.M. ingeladen en uitgevoerd.

Koloniale Raad.

In de Vergadering van den K. R. den 10n dezer om 2 uur n.m. deed de Voorzitter mededeeling van één ingekomen stuk en wel een request van de heeren loodsen op Curaçao om hunne bestaande bezoldiging te verbeteren. Het verzoek ging vergezeld van een Memorie van Toelichting.

De Voorzitter stelde het request in handen van de Commissie van verzoekschriften.

Van de drie ontwerpen, waarvoor de Raad bijeengeroepen is, werden „het ontwerp-keur tot aanvulling van art. 24 van de Algemeene Politie-keur 1917" en „het ontwerp-verordening houdende uitbreiding van de gelegenheid tot het leveren van bewijs door getuigen en andere wijzigingen van de rechtspleging in burgerlijke zaken behandeld en z. h. s. aangenomen.

Het ontwerp-verordening tot regeling van het toezicht op krankzinnigen werd van de agenda afgevoerd, omdat het bij vergissing daarop voorkomt. Het is nog niet in staat van behandelen omdat de *Memorie* van Antwoord nog niet is verschenen.

Hierop bracht de Heer de Veer Abrahamsz namens de Commissie van verzoekschriften verslag uit op het request van den vertegenwoordiger van de K. W. I. M.

Het komt hierop neer om het request te leggen, ter griffie ter inzage van de leden om samen met het desbetreffende ontwerp behandeld te worden.

Santo Domingo.

Vorige week Zaterdag morgen werd in de Kathedraal van Sint Anna een plechtig *Veni Creator* en *Te Deum* gezongen ter gelegenheid van de vrijmaking der Dominicaansche Republiek van de Amerikaansche bezettingstroepen en de eedsaflegging van den nieuwen President Horacio Vasquez.

Een talrijke menigte, waaronder ZExc. Gouverneur Brantjes met adjudant, Z.D.H. Mgr. Vuylsteke met secretaris, het Corps Consulaire, vele ambtenaren en de Dominicaansche kolonie hier ter stede woonden deze zeldzame plechtigheid bij.

Na afloop vereenigden zich allen ten huize van den Consul van Santo Domingo den Heer Manuel Perez, waar deze door den Heer Gouverneur met dit feest werd gelukgewenscht en zijn beste wenschen uitspraak voor den bloei der bevriende Republiek. In een dankwoord zette de Heer M. Perez de groote beteekenis van dezen dag voor zijn land uiteen. Ook de beide meisjes Josefina en Maria Rigaud brachten onder innemend kinderlijk bewoordingen hulde aan President en bevolking van Santo Domingo.

Ook op het terrein der *La Fama*-Tennis Club werd 's namiddags in den persoon van den Heer L. Camarena, beschermheer dezer Club, de Dominicaansche Republiek en zijn nieuwe President gehuldigd.

De bioscoopvoorstelling op het Brionplein aangeboden door den Heer Camareno, kon dien avond wegens het regenweer geen voortgang hebben, doch werd Maandagavond onder een enormen toevloed van belangstellenden gegeven die uitermate bevredigd huiswaarts keerden.

Zeilvaart

gedurende de maand Juni 1924.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	14	Aruba	14
Barbados	2	Barbados	2
Bonaire	49	Bonaire	44
Fort de France	1	Bov. eilanden	1
Guanta	2	Guadaloupe	1
Jamaica	1	Guanta	3
La Guayra	3	La Guayra	4
La Vela de Coro	5	La Romana	1
Maracaibo	9	La Vela de Coro	5
Mayaguez	1	Maracaibo	9
New Port	1	Pampatar	3
Pampatar	2	Pto Cabello	10
Pto. Cabello	14	Pto. Colombia	1
Rio Hacha	3	Pto Sucre	1
San Juan	1	Rio Hacha	3
Sntgo de Cuba	1	Samana	1
Sta. Martha	1	Sto Domingo	2
Sto. Domingo	1	Sta Marta	1
St. Martin N.G.	1	St. Martin N.G.	2
Zee	2		
Totaal	114	Totaal	108

Officieele Berichten.

(van de vorige week.)

De tijd. agent van politie 2de klasse L. A. Frederika is bevorderd tot tijd. agent 1ste klasse.

Aan den vuurtorenwachter te Cerro Colorado op Aruba Johan O. Croes is veertien dagen verlof verleend, en Nicolaas Frank is tijdelijk met die werkzaamheden belast.

Aan den klerk alhier P. B. Gorsira is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De wijkmeester van de 7e en 8ste wijk alhier J. M. J. Ellis is in activiteit hersteld en de heer W. S. Ph. de Jongh, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eervol ontheven van de verdere waarneming dier functien.

Aan den gouvernements-geneeskundige in het 2e district alhier G. R. Hopkins is drie weken verlof verleend, met vergunning dit in het buitenland door te brengen; de gouvernements geneeskundige W. H. Winkel is tijdelijk belast met de praktijk van Dr. Hopkins.

In de buitengewone examencommissie belast met het afnemen van examens in 1924 voor onderwijzer derde en vierde klasse en voor nuttige handwerken op de Bovenwindsche eilanden zijn benoemd: de Inspecteur van het Onderwijs tot lid en voorzitter; tot leden de heeren R. J. Beaujon Jr., Dr. J. A. Schagen van Leeuwen, Mej. M. Roozen, en Mej. M. C. Slothouwer en tot plaatsvervangende leden Mej. A. F. Egelie en Mevr. J. A. C. van Rouveroy van Nieuwal, geb. Peerbolte.

(van deze week.)

Aan den Directeur van Openbare Werken H. B. Bakker is om gewichtige redenen tien dagen verlof verleend:

Aan den motordrijver bij het station D. T. op St. Martin, E. Fistler is veertien dagen verlof [illegible]

Aan den seiner bij den post voor D. T. op St, Martin, F. A. Labega is veertien dagen verlof verleend.

Aan den agent van politie 1ste klasse I. A. Hollander is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De gouvernements-geneeskundige C. J. Samson is eervol ontheven van de verdere waarneming van den geneeskundigen dienst in het krankzinnigengesticht en met dien dienst is belast de heer J. R. Arends, arts alhier.

Aan den Roomsch Katholiek Geestelijke van den 2n rang J. F. A. Krugers is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin-Moeder op Zaterdag, den 2den. Augustus a.s., bij zonsopgang de vlaggen op de openbare gebouwen de forten op dit eiland en op de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen, en met zonsondergang zullen worden gestreken.

Overtochtskosten.

Er is in een Koninklijk Besluit verschenen i. d. 30 Mei 1924, gepubliceerd in Publicatie Blad No. 31 i. d. 17 Juli 1924, dat de overtocht van en naar Nederland regelt van ambtenaren.

Het voornaamste, wat in de bestaande regeling gewijzigd wordt, is het volgende:

1ste klas passage wordt slechts verleend aan ambtenaren, die een minimum jaarwedde genieten van 4500 fl. of meer. (Suriname 5000 fl.)

2de klas passage genieten zij, die minder dan 4500 fl. jaarwedde genieten.

Als afwijking op dezen regel geldt:

1ste klas-passage genieten eveneens de geestelijken of godsdienstleeraars, landsgeneeskundigen en onderwijzers van den eersten rang.

Het recht op vrijen overtocht behouden gepensioneerden en rechthebbende familieleden slechts gedurende drie jaren na het nemen van pensioen.

De Cur. Handel-My.

Een bericht in *de Telegraaf* meldde: „De directie van de *Curaçaosche Handel My.* bericht, dat zij aan de *Curaçaosche Petroleum My.* eenige van hare „op Curaçao gelegen terreinen heeft verkocht."

(Deze verkoop staat ongetwijfeld in verband met het bouwen van tanks ten behoeve van het bedrijf in Curaçao. — *Red Telegraaf.*)

Nader vernemen wij hieromtrent, dat deze koop in Holland gesloten is. Het betreft de woeste terreinen nog in het bezit van de *Cur. Trading Co.*, gelegen op den berg van Otrabanda, achter het *Sanatorium* afloopend naar het Schottegat.

Wie de ligging en den aard dezer terreinen kent, zal zich moeielijk kunnen voorstellen dat het in het plan van de **C. P. M.** zou liggen deze terreinen voor het plaatsen van petroleumtanks te willen gebruiken.

Mode-Dwaasheden.

De Amerikaansche dame leeft tegenwoordig in een roes van schmink, poeder en parfum, aldus luidt de mededeeling van een deskundige medewerkster aan een Londensch blad.

Te New-York draagt iedere bakvisch op Broadway en in de Vijfde Avenue een omvangrijke tasch bij zich, die vol schoonheidsmiddelen en parfums zit. In die tasch bevinden zich haar roode en haar lippenstift haar penseelen voor de wenkbrauw en tal van parfums en al dat gereedschap wordt met groot doorzettingsvermogen en degelijkheid gebruikt. De lijnen, waarin de lippen geschilderd moeten zijn, zijn door de mode nauwkeurig vastgesteld en het schelle purperrood is in harmonie met de herfstachtige tinten, die op de wangen worden aangebracht terwijl om de oogen diepe schaduwen liggen moeten. Terwijl die gezichten er soms als koddige maskers uitzien, doen andere gelaatstrekken, die veel te overvloedig met poeder zijn bedekt, denken aan de bleekheid van de circusclowns. Geen stukje van het gelaat blijft onbeschilderd en *taches de beauté* worden in zoo groote hoeveelheid op het gezicht geplakt, dat een dame uit den Rococo-tijd er van zou rillen. De schmink-manie duld geen persoonlijken smaak.

De vakken voor parfums in de toilettasch zijn bijzonder overvloedi gevuld. Voor iedere gelegenheid hee de New-Yorksche dame een ande [illegible] tennissen, wa semt zij een frissche, gekruiden ge uit, terwijl zij 's avonds in de schouwburg door een zwoele, zwar wolk exotische geuren omgeven i

Even verkwistend gaat men me parfums voor het bad om. Een dennennaald-escence wordt gebruiki voo men naar bed gaat; zij moet een rustigen gezonden slaap veroorzaken Lavendelwater is voor danspartijtje en picnics voorgeschreven. Viooltjes parfums doen een droomerige stemming ontstaan voor bezoekontvang sten en voor het boudoir. Rozenbladeren worden voor avondpartije aanbevolen.

Het poeder voor het gelaat is in de meest uiteenloopende kleuren voorradig, die het een elegante dame mo gelijk maken haar gelaat in een hel der bleek of een schelbonte kleurensymfonie te veranderen.

Alle schoonheidsverzorgingen wor den in het openbaar uitgevoerd e men ziet de New-Yorksche dames i de schouwburgen en de restauran ijverig van haar toilettasch gebrui maken. Iedere winkelruit in de Vijfd Avenue dient als een spiegel, waa voor de New-Yorksche dame haa schmink-manie botviert.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Juni 1924 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		Inhoud in M³.			Inhoud in M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Juni 1924	114	27.592	24.623	153	958.022	545.633
Vorige maanden	597	159.807	145.278	672	4.123.815	2.357.710
Totaal	711	187.399	169.901	825	5.081.837	2.903.343

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart

Zaterdag, den 26sten dezer hopen onze geliefde ouders

Eduard S. Lansberg

en

Jane Alvares Correa

hunne 25 jarige echtvereeniging te herdenken.

Curaçao den 16 Juli 1924.

Hunne dankbare kinderen,
EDITHA
ELSE.

Receptie ten hunnen woonhuize,
2—1 *Pietermaai No. 122, des avonds te 8½ uur.*

Petroleum.

Berichten van 14 Juni uit Rio Hacha (Colombia) melden, dat ongeveer in het midden van het meer Cosineta in Goagira petroleum is aangeboord. Men is nu doende ook op den vasten wal door middel van proefboringen die petroleumlaag terug te vinden.

Zooals men weet, loopt de grensscheiding tusschen Venezuela en Columbia dwars door het schiereiland Goagira. Er is alle kans dat die petroleumlaag op het grondgebied van Colombia zal gevonden worden.

Uitvoer
in het 1ste kwartaal van 1924.

Aloë		
Aruba	41.325 KG.	16.530 fl.
Bonaire	19.406 „	6.078 „
	60.785 KG.	22.608 fl.
Dividivi		
Curaçao	41 ton	2.460 fl.
Aruba	53 „	3.180 „
Bonaire	196 „	10.057 „
	290 ton	15.697 fl.
Geitenvellen		
Curaçao	2.060 KG.	1.606 fl.
Aruba	1.369 „	1.073 „
Bonaire	612 „	479 „
St. Martin	30 „	30 „
St. Eustatius	135 „	135 „
Saba	30 „	18 „
	4.236 KG.	3.341 fl.
Stroohoeden		
Curaçao	20.766 dozijn	87.893 fl.
Aruba	8.538 „	14.197 „
Bonaire	2.953 „	12.550 „
	32.257 dozijn	114.640 „
Huiden		
Curaçao	16.299 KG.	6.880 fl.
St. Martin	110 „	44 „
	16.409 KG.	6.924 fl.
Mest		
Curaçao	280 ton	3.708 fl.
Aruba	850 „	8.300 „
St. Martin	80 „	640 „
	1.210 ton	12.648 fl.
Pinda's		
Aruba	23.795 KG.	4.462 fl.
St. Eustatius	242 „	57 „
	24.037 KG.	4.519 fl.
Katoen		
St. Eustatius	9.051 KG.	14.786 fl.
Oranjeschillen		
Curaçao	14.493 KG.	8.108 fl.
Zout		
Bonaire	865.055 KG.	5.819 fl.
St. Martin	2.194.200 „	11.347 „
	3.059.255 KG.	17.166 fl.

TOTAAL CURAÇAOSCHE EXPORT-ARTIKELEN.

Aloë	22.608 fl.
Dividivi	15.697 „
Geitenvellen	3.341 „
Stroohoeden	114.640 „
Huiden	6.924 „
Mest	12.648 „
Pinda's	4.462 „
Katoen	14.786 „
Oranjeschillen	8.108 „
Zout	17.166 „
Andere artikelen	21.623 „
	242.003 fl.

Uitvoer.

Steenkolen		
Curaçao	20.363 ton	478.531 fl.
Phosphaat.		
Curaçao	17.805 ton	350.769 fl.
Curaçaosche Petroleum Mij.		
Dieselolie	1.980 L.	110 fl.
Gasolie	175.000 „	12.580 „
Gasoline	5.408.812 „	1.163.892 „
Petroleum	865.710 „	117.675 „
Residu	108.293 [illegible]	2.195.070 „
Ruwe olie	49.073 [illegible]	890.320 „
Smeerolie	1.641.081 Liter	186.066 „
		4.566.613 fl.

Totaal Uitvoer in het eerste kwartaal van 1924 **5.637.973** fl.

Nieuwe dokter.

Aan de Universiteit te Amsterdam werd de vorige maand de Heer P. L. HENRIQUEZ, bevorderd tot arts. De Heer Henriquez is Arubiaan van geboorte.

Aan den nieuwen dokter en zijn familie onze hartelijke gelukwenschen.

PROGRAMMA
MUZIEKUITVOERING.

1.—Belphegor, Marsch, (1e uitv.) E. Brepsant.
2.—Les Puritains, Ouverture, G. Bellini.
3.—Geschichten aus dem Weiner Wald, Walzer, J. Strauss.
4.—Standchen am Morgen, E. Wolf.
5.—Aus der Woche, Hum. Potpourri, Thiele.
6.—Bella Cubanita, Danza, La Presa.
7.—Bossche Schutterij, Marsch, Ogier

Zondagavond om 7.30 uur, Brionplein.

Montecristo.

Dr. J. R. ARENDS is tijdelijk benoemd noemd tot buitengewoon Gouvernements geneeskundige belast met den geneeskundigen dienst in het Krankzinnigen-Gesticht alhier.

BUITENLAND.

Doumergue president der Fransche republiek.

GASTON DOUMERGUE is bij eerste stemming reeds tot president der Fransche republiek gekozen.

En al is hij ook een man van links, zijn verkiezing is niettemin een gevoelige nederlaag voor het linkerblok, dat zich had uitgesproken voor Painlevé, den candidaat der socialisten.

Enorm was natuurlijk de belangstelling, niet alleen in maar ook rondom het paleis te Versailles, waar volgens oud gebruik de nationale vergadering bijeenkomt bij de keuze van een staatshoofd.

Even na twee uur opende Doumergue als voorzitter van den Senaat de vereenigde vergadering, waar al bij eerste stemming het pleit werd beslist.

Er waren n.l. 860 leden aanwezig, terwijl het aantal uitgebrachte stemmen 853 bedroeg, zoodat de volstrekte meerderheid 427 stemmen bedroeg.

Het linkerblok had besloten de candidatuur van Painlevé te blijven steunen, ofschoon het steeds duidelijker werd, dat de nieuwe Kamervoorzitter het zou afleggen. Hij had bij de voorloopige stemming zijn hoogtecijfer al bereikt en het was duidelijk, dat het overig deel van Kamer en Senaat wel op Doumergue zou overloopen.

Vandaar dat deze laatste met 515 stemmen werd gekozen, terwijl Painlevé slechts 309 stemmen op zich vereenigde.

Geweldig was de indruk.

De opwinding was zoo groot, dat de stem van den onder-voorzitter, die den uitslag der stemming meedeelde, verloren ging in de geestdriftige donderende ovatie, die Doumergue had in ontvangst te nemen.

Het ronde gezicht van het nieuwe staatshoofd glom van geluk.

Daar de oude president zijn ontslag had ingediend, moest de overdracht van het presidentschap door den demissionairen premier Marsal geschieden.

Dit ging met de gebruikelijke plechtigheden gepaard, waarna Doumergue bedankte voor het hun betoonde vertrouwen.

Belangrijker echter dan deze gewone plichtpleging was de eerste verklaring van den nieuwen president.

Om mij het vertrouwen waardig te betoonen, aldus sprak hij, kan de vergadering er verzekerd van zijn, dat niemand zorgvuldiger dan ik de grondwet zal eerbiedigen en boven de partijen blijven staan om een onpartijdig scheidsrechter tusschen hen te zijn. Niemand zal zich krachtiger dan ik laten leiden door den wil van het Parlement, dat de uitdrukking is van de souvereiniteit des volks.

Doumergue besloot met de hoop uit te spreken, dat wederzijdsch vertrouwen en medewerking zullen leiden tot een oplossing van de huidige ernstige problemen en weldra aan Frankrijk, de diepe wonden, welke het geslagen zijn ten spijt, de middelen zullen verschaffen om te werken aan zijn welzijn en zijn vooruitgang in rust en vrede.

Uit de verklaring leert men Doumergue kennen als den man, die handelen wil overeenkomstig het precedent door het linkerblok geschapen.

In zooverre is dus zijn opvatting tegengesteld aan dien van Millerand. Trouwens er is nog heel wat verschil tusschen beide toonaangevende figuren uit Frankrijks politieke wereld.

Is Millerand een staatsman met scherp omlijnde begrippen, een figuur met een vierkanten wil, die zich weinig bekommerde over den indruk, die zijn persoonlijkheid naar buiten maakte, als zijn politieke overtuiging maar niet in het gedrag kwam, Doumergue is van een heel ander veel plooibaarder temperament. Innemend van manieren, dankte de nieuwe president daaraan een groote populariteit, welke hem tijdens zijn voorzitterschap van den Senaat vele vrienden deed verwerven.

Als staatsman staat hij echter veel minder hoog dan zijn voorganger.

Wat verder zijn loopbaan betreft, Gaston Doumergue werd in Aignes-Venis den 1sten Augustus 1862 uit een protestantsche Zuid-Fransche wijnbouwersfamilie geboren. Hij loopt dus naar de 62.

Hij is de eerste protestantsche president onder de staatshoofden van de Derde Republiek.

In politiek opzicht behoort hij tot de gematigde radikalen. Was hij vroeger een fel aanhanger van Combes, evenals Millerand heeft hij een evolutie naar rechts doorgemaakt en wel in die mate, dat hij zich ten slotte deed kennen als een voorstander van de staatkunde van Poincaré. Tegen de meening van vele zijner radicale partijgenooten in werd hij de ziel van de Ruhronderneming. Intusschen had hij zijn oude politieke kleur nog niet geheel prijsgegeven en zij speelde hem nog zooveel parten, dat hij zich als tegenstander van het herstel van Frankrijks betrekkingen met den H. Stoel deed kennen.

In zooverre zal, jammer genoeg, zijn verkiezing tot president voor links de bittere pil verzoeten.

Voor het overige is hij echter meer een man voor de rechtsche oppositie dan voor het linkerblok. Ten opzichte van de buitenlandsche politiek zal hij dan ook veeleer in het vaarwater van Poincaré sturen, dan in dat van mannen als Blum en Painlevé.

Wat de binnenlandsche politiek aangaat, ook in dit opzicht is hij Poincaré's overtuiging toegedaan, dat krachtige financieele maatregelen noodig zijn, om den frank voor een débacle te bewaren.

* * *

Nadat hij den uitslag van de stemming had meegedeeld, wenschte Bienvenu Martin Doumergue met zijn verkiezing geluk, en sprak daarbij den wensch uit, dat hij zijn ambt binnen de perken van de wet en overeenkomstig met den wil van het land zal bekleeden.

Daarop nam François Marsal het woord, die Doumergue de authentieke acte van zijn verkiezing ter hand stelde en hem tevens de bevoegdheden van het staatshoofd overdroeg, door het ministerie ad interim uitgeoefend.

Doumergue gaf terstond aan Herriot den wensch te kennen om dadelijk na afloop van de plechtigheid een onderhoud met hem te hebben.

Na de sluiting van de zitting begaf Doumergue zich in de voor hem bestemde salon, waar hij o.a. de gelukwenschen van Painlevé in ontvangst nam, die zich zeer hartelijk toonde, en hem omhelsde. De nieuwgekozen president onderhield zich daarop langen tijd met Herriot. Om half zes werd de machtsbevoegdheid aan Doumergue overgedragen, en ontving hij de eerste eerbewijzen als president van de republiek.

Het publiek juichtte hem daarbij hartelijk toe. Vervolgens begaf de president zich met minister Marsal per auto naar Parijs. Bij de Porte Dauphine werden den president de officieele eerbewijzen gebracht, en 2 kanonschoten ter zijner eer afgelost.

Begeleid door 1 eskadrons dragonders begaf Doumergue zich daarna [illegible] half 7 kwam.

Langs den geheelen weg werd hij toegejuicht door het publiek.

Doumergue is de twaalfde president der Derde Republiek. Zijn voorgangers waren; Thiers (president van de regeering der Nationale Verdediging, 1871—1873); Mac Mahon (1873—1879); Jules Grévy (1879—1886 en 1886—1887); Sadi Carnot 1887—1894) Casimier Périer (1894—1895); Felix Faure 1895—1899), Emile Loubet (1899—1906); Armand Failliéres (1906—1913); Raimond Poincaré (1913—1920); Paul Deschanel (Febr. 1920—Sept. 1920); Alexandre Millerand (1920—1924).